

Republiken s President s
framställning till Ålands landsting angående
den av Riksdagen antagna lagen om godkännan-
de av vissa stadganden i avtalet mellan
Finland och Belgien för undvikande av
dubbelbeskattning och för reglering av vis-
sa andra frågor beträffande skatter på
inkomst och förmögenhet.

Enligt 11 § 2 mom. 19 p. självstyrelselagen för
Åland skall jämväl landstinget giva sitt bifall till
lag genom vilken fördrag med främmande makt bringas i
kraft i landskapet, för såvitt i fördraget ingå bestäm-
melser, som innebära upphävande eller ändring av eller
avvikelse från självstyrelselagen. Enligt artikel II i
ovannämnda fördrag skall fördraget även gälla till kommun
utgående skatter, varför enligt 13 § 1 mom. 3 p. själv-
styrelselagen för lagens ikraftträdande i landskapet
Åland i detta avseende erfordras landstingets bifall.

Med bifogande av Riksdagens svar i ämnet ävensom
Regeringens proposition n:o 52/1954 Rd., innehållande för-
dragstexten, samt under meddelande av att Riksdagens
svar anlänt till statsrådets kansli den 21 november 1954
föreslås

att Ålands landsting måtte giva
sitt bifall till ikraftträdande av

ovannämnda lag jämväl i landskapet
Åland till de delar fördraget inne-
håller avvikelser från självstyrelse-
lagen.

Helsingfors den 26 november 1954.

Republiken s President

Justitieminister

W. Henriksson.

Riksdagens svar å Regeringens proposition med
förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i av-
talet mellan Finland och Belgien för undvikande av dubbel-
beskattning och för reglering av vissa andra frågor be-
träffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Till Riksdagen har överlämnats Regerin-
gens proposition N:o 52 med förslag till lag
om godkännande av vissa stadganden i avta-
let mellan Finland och Belgien för und-
vikande av dubbelbeskattning och för reg-
lering av vissa andra frågor beträffande
skatter på inkomst och förmögenhet, och
har Riksdagen, som i ärendet emottagit
Utskottets för utrikesärenden betänkande
N:o 9, beslutat

godkänna de stadganden och be-

stämmelser i det den 11 februari 1954
i Helsingfors ingångna avtalet mellan
Finland och Belgien för undvikande
av dubbelbeskattning och för regle-
ring av vissa andra frågor beträffande
skatter på inkomst och förmögenhet,
vilka erfordra Riksdagens godkän-
nande.

Därjämte har Riksdagen antagit följande
lag:

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Finland och Belgien för und-
vikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande
skatter på inkomst och förmögenhet.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i det i
Helsingfors den 11 februari 1954 mellan
Finland och Belgien ingångna avtalet för
undvikande av dubbelbeskattning och för
reglering av vissa andra frågor beträffande
skatter på inkomst och förmögenhet vare, för

såvitt de höra till lagstiftningens område,
i kraft såsom om dem överenskommits. När-
mare föreskrifter angående verkställigheten
av nämnda stadganden och bestämmelser
utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 19 november 1954.

På Riksdagens vägnar:

K.A. Fagerholm
talman.

Lennart Heljas
vicetalman.

Toivo Kujala
vicetalman.

N:o 111.

1954 års riksdag N:o 52.

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Finland och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

1952 års riksdag godkände de med såväl Det Förenade Konungariket Storbritannien och Nord-Irland som Amerikas Förenta Stater ingångna skatteavtalen, som för den förstnämnda statens vidkommande gällde undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och för Förenta staternas vidkommande dubbelbeskattning av såväl inkomst som kvarlåtenskap och arv. Tidigare gällde i Finland endast med Danmark och med Sverige ingångna avtal för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet, varjämte med Sverige dessutom hade ingåtts en överenskommelse för undvikande av dubbelbeskattning av arv. I slutet av år 1952 och i början av år 1953 ha representanter för å ena sidan Finlands regering och å andra sidan Konungariket Nederländernas, Konungariket Belgiens samt Konungariket Norges regeringar fört underhandlingar för åvägabringande av skatteavtal även mellan dessa länder. Såsom resultat av dessa förhandlingar ha avtal för undvikande av dubbelbeskattning undertecknats mellan Finland och nämnda stater.

Avtalet mellan Finland och Belgien undertecknades i Helsingfors den 11 februari 1954. Avtalet bygger på samma grund som skatteavtalen i allmänhet. I vissa stycken skiljer sig avtalet dock från de avtal Finland ingått med andra länder, men det följer i stort sett samma linje som skatteavtalet mellan Sverige och Belgien.

Avtalet omfattar för Finlands vidkommande inkomst- och förmögenhetsskatt, inkomstskatt till kommun samt kyrkoskatt. För Belgiens vidkommande omfattar avtalet alla till staten på grund av inkomst utgående skatter. Egentlig kommunalskatt finns icke i Belgien, utan denna ingår såsom tilläggsavgift i fastighetsskatten till staten. Någon

särskild förmögenhetsskatt finnes icke heller i Belgien. Om sådan dock framdeles blir införd, kommer den enligt avtalets bestämmelser att falla under avtalet.

Avtalet tillämpas på sådana skattskyldiga i en av de avtalsslutande staterna, vilka ha viss skattepliktig inkomst eller förmögenhet i den staten. Dubbelbeskattning försöker man undvika på följande sätt:

Inkomst av fast egendom, vari inbegripes även gruvor, mineralfyndigheter och andra naturtillgångar ävensom vinst genom avhändande av sådan egendom, beskattas endast i den stat, där egendomen är belägen.

Inkomst av industri, handel, hantverk och annan liknande verksamhet beskattas icke i den andra staten i annat fall än då verksamheten utövas genom ett fast driftställe i denna andra stat. Avtalet innehåller närmare bestämmelser om vad som skall anses såsom fast driftställe ävensom därom, vad som skall anses såsom inkomst från fast driftställe.

I överensstämmelse med allmänna internationella fördrag ha i avtalet intagits bestämmelser även om beskattning av inkomst av internationell sjöfart eller luftfart. Sådan inkomst är skattepliktig endast i den av de avtalsslutande staterna, inom vars område företagets verkliga ledning har sitt säte.

Beträffande inkomst av utdelning är att märka, att Belgien icke har dubbelbeskattning av aktiebolags inkomst såsom Finland, utan bolaget erlägger skatt endast för den del av dess inkomst, som icke utdelas till aktieägarna. Skatten på utdelningen betalas av dividendtagaren. Enligt avtalet påföres skattskyldig till Finland icke i Belgien personlig tilläggsskatt för utdelning eller annan därtill hänförlig skatt. Finland åter påför icke skattskyldig till Belgien högre än

an-
nden i
vikande
vissa
t och

lands-

om av
a sig
samast,
ikens
ftträ-
et Åland
ser

22

rik

10 procents skatt på inkomst av utdelning, som han uppbär i Finland.

Inkomst, som eljest härrör av rörliga kapital, beskattas i vardera landet enligt dess egen lagstiftning. Dock kunna räntor på obligationer, lån, depositioner eller gäld på depositionsräkning beskattas även i det land, där skattens källa är, men skatten får icke överstiga 15 procent av inkomsten. Ränta på in-tecknad gäld, med undantag för obliga-tionsgäld, beskattas endast i den stat, där den egendom, som utgör underpant för den in-tecknade fordran, är belägen.

Om royaltynkomster innehåller avtalet i allmänhet samma bestämmelser som avtalen med övriga länder. Enligt dessa bestämmelser beskattas royalty i allmänhet i det land, där royaltyttagaren är bosatt.

Löner och pensioner, som någondera staten eller något dess offentliga samfund utbetalar åt sina medborgare, beskattas endast i den stat, från vilken lönen erlägges. Beträffande andra löner gäller med vissa undantag, att

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Finland och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i det i Helsingfors den 11 februari 1954 mellan Finland och Belgien ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter på inkomst och förmögenhet vare, för

Helsingfors, den 31 augusti 1954.

Republikens President

J. K. PAASIKIVI.

Minister för utrikesärendena *Urho Kekkonen*.

löntagaren är skattskyldig endast till den stat, där verksamheten utövas.

Avtalet innehåller även bestämmelser om uppbörden av skatt. Enligt dem förbinda sig de avtalsslutande staterna att lämna varandra ömsesidigt bistånd vid uppbörden av skatter, som närmare angivas i avtalet.

I enlighet med 33 § regeringsformen föreslås,

att Riksdagen måtte godkänna de stadganden och bestämmelser i det den 11 februari 1954 i Helsingfors ingångna avtalet mellan Finland och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, som kräva Riksdagens godkännande.

Enär ifrågavarande avtal innehåller bestämmelser som innebära ändring av lag, förelägges Riksdagen för överenskommelsens bringande i kraft följande lagförslag:

såvitt de höra till lagstiftningens område, i kraft såsom därom avtalats. Närmare föreskrifter angående verkställigheten av nämnda stadganden och bestämmelser utfärdas genom förordning.

Översättning.

AVTAL

mellan Finland och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Republiken Finlands President

och

Hans Majestät Belgiernas Konung

hava i syfte att undvika dubbelbeskattning och reglera vissa andra frågor beträffande skatter på inkomst och förmögenhet överenskommit att avsluta ett avtal och för detta ändamål till sina befullmäktigade utsett

Republiken Finlands President:

Herr Ralf Törngren, minister för utrikesärendena,

Hans Majestät Belgiernas Konung:

Herr Joseph D'Hondt, utomordentligt sändebud och befullmäktigad minister,

vilka efter att hava delgivit varandra sina fullmakter som befunnits i riktig och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

1 §. Detta avtal är tillämpligt på sådana skattskyldiga i en av de avtalsslutande staterna, vilka ha viss skattepliktig inkomst eller förmögenhet i den andra staten. Uttrycket „skattskyldiga i en av de avtalsslutande staterna” och övriga liknande uttryck i detta avtal avse fysiska och juridiska personer med skatterättsligt hemvist i en av de båda staterna.

2 §. Detta avtal skall beträffande Belgien tillämpas allenast på dess europeiska område.

CONVENTION

entre la Finlande et la Belgique, tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune.

Le Président de la République de Finlande

et

Sa Majesté le Roi des Belges,

animés du désir d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune, ont décidé de conclure une convention et ont nommé, à cet effet, pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Le Président de la République de Finlande:

M. Ralf Törngren, Ministre des Affaires Etrangères,

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Joseph D'Hondt, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire,

lesquels, après s'être communiqués leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1er.

§ 1er. — La présente convention s'applique aux contribuables de l'un quelconque des Etats contractants, dont certains revenus ou dont certains biens sont imposables dans l'autre Etat. Les termes „contribuables de l'un quelconque des Etats contractants” et les autres expressions similaires employées dans cette convention s'entendent des personnes physiques ou morales qui ont leur domicile fiscal dans l'un des deux Etats.

§ 2. — Pour l'application de cette convention, de territoire de la Belgique comporte exclusivement le territoire métropolitain de cet Etat.

Artikel 2.

1 §. Bestämmelserna i detta avtal äro tillämpliga på följande skatter:

A. Beträffande Belgien:

- 1) fastighetsskatten (la contribution foncière);
- 2) skatten på inkomst och löseegendom (la taxe mobilière);
- 3) skatten på inkomst av yrke (la taxe professionnelle);
- 4) krisskatten (la contribution nationale de crise);
- 5) den speciella skatten på avkastningen av rätt till jakt, fiske eller fågelfångst (la taxe spéciale sur le produit de la location du droit de chasse, de pêche ou de tenderie);
- 6) den personliga tilläggsskatten för inkomst (l'impôt complémentaire personnel).

B. Beträffande Finland:

- 1) inkomst- och förmögenhetsskatten;
- 2) den kommunala inkomstskatten;
- 3) kyrkoskatten.

I de skatter, som uppräknas i denna paragraf, inbegripas ej blott de egentliga skattebeloppen utan även förhöjningar, tillägg, räntor, kostnader och andra i samband med skatterna uttagna belopp, som påföras för statens eller offentligt samfunds räkning.

2 §. Detta avtal skall likaledes tillämpas på alla de andra skatter av samma slag som de ovan i 1 § A och B punkterna uppräknade, vilka i en av de avtalsslutande staterna efter undertecknandet av detta avtal påföras verklig eller uppskattad brutto- eller nettoinkomst, förmögenhet, delar av inkomst eller förmögenhet eller förmögenhetsökning.

Därest det befinnes lämpligt att ändra vissa föreskrifter i avtalet, vare sig i händelse av en sådan utvidgning av avtalet, som avses i föregående moment, eller på grund av ändring, i en av de avtalsslutande staternas skattelagstiftning, skall genom diplomatisk skriftväxling tilläggsskäl angående erforderliga ändringar träffas i överensstämmelse med principerna i detta avtal. Beröra ändringar i en av de avtalsslutande staternas skattelagstiftning de allmänna principerna i denna lagstiftning, sådana de be-

Article 2.

§ 1er. — La présente convention détermine les règles applicables aux impôts suivants:

A. Pour la Belgique:

- 1°) la contribution foncière;
- 2°) la taxe mobilière;
- 3°) la taxe professionnelle;
- 4°) la contribution nationale de crise;
- 5°) la taxe spéciale sur le produit de la location du droit de chasse, de pêche ou de tenderie;

B. Pour la Finlande:

- 1°) l'impôt sur le revenu et la fortune;
- 2°) l'impôt communal sur le revenu;
- 3°) l'impôt ecclésiastique.

Les impôts énumérés au présent paragraphe comprennent tous montants en principal, accroissements, additionnels, intérêts, frais et autres accessoires, au profit de l'Etat et des collectivités publiques.

§ 2. — Cette convention s'appliquera également à tous autres impôts de nature analogue à ceux qui sont énumérés au § 1er, littéras A et B, qui seront établis après sa signature, dans le territoire de l'un quelconque des Etats contractants, sur le revenu brut ou net, réel ou présumé, sur la fortune, sur des éléments du revenu ou de la fortune ou sur l'accroissement de fortune.

Si des modifications à certaines règles d'application de la convention sont reconnues opportunes, soit dans le cas d'une extension visée à l'alinéa précédent, soit en raison de changements à la législation fiscale de l'un des Etats contractants, les ajustements nécessaires feront l'objet d'accords complémentaires à réaliser dans l'esprit de la convention par voie d'échange de notes diplomatiques. Dans le cas où des changements à la législation fiscale de l'un des Etats contractants affecteraient les principes généraux

aktats vid avslutandet av detta avtal, företas nödiga rättelser medelst tillägg till detta avtal.

Artikel 3.

1 §. En fysisk person har enligt detta avtal sitt skatterättsliga hemvist i den stat, där han har sitt varaktiga hem eller där han stadigvarande vistas.

Om tillämpningen av denna bestämmelse leder till att en person samtidigt anses äga skatterättsligt hemvist i båda de avtalsslutande staterna, skall hans skatterättsliga hemvist anses vara beläget i den av de båda staterna, med vilken han har de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna eller, om frågan icke kan lösas med tillämpning av sistnämnda regel, i den avtalsslutande stat, vars medborgare han är. Är han samtidigt medborgare i båda de avtalsslutande staterna eller är han icke medborgare i någon av dem, skola skattemyndigheterna i de båda staterna träffa överenskommelse i varje särskilt fall.

2 §. Juridiska personers skatterättsliga hemvist bestämmes av vardera avtalsslutande staten enligt stadgandena i dess lagstiftning.

Därest tillämpningen av dessa stadganden leder till att juridisk person anses äga skatterättsligt hemvist i båda de avtalsslutande staterna, skall dess skatterättsliga hemvist anses vara beläget i den stat, där den verkliga ledningen har sitt säte.

3 §. Oskift dödsbos skatterättsliga hemvist är i den stat, där den avlidne vid sitt fränfalle hade sitt skatterättsliga hemvist.

Artikel 4.

1 §. Skatt på inkomst av fast egendom — här inbegripna gruvor, mineralfyndigheter och andra naturtillgångar — ävensom vinst genom avhändande av sådan egendom samt räntor på annan i dylik egendom in-tecknad gäld än obligationsgäld, skall påföras endast i den stat, där egendomen är belägen.

Till inkomst av fast egendom räknas ej blott den inkomst, som förvärfvas genom omedelbart förvaltande, brukande eller utnyttjande av den fasta egendomen, utan

de cette législation, tels qu'ils ont été pris en considération pour l'élaboration de la présente convention, les amendements à celle-ci seraient réalisés par voie d'avenant à cette convention.

Article 3.

§ 1er. — Aux fins de la présente convention, le domicile fiscal d'une personne physique se trouve dans l'Etat où elle a son foyer permanent d'habitation ou dans lequel elle réside de façon durable.

Lorsque l'application de cette règle permet de conclure à l'existence simultanée d'un domicile fiscal dans chacun des Etats contractants, le domicile fiscal est situé dans celui des deux Etats avec lequel ladite personne entretient les relations personnelles et économiques les plus étroites ou, si ce dernier critère ne permet pas de résoudre le problème, dans l'Etat contractant dont cette personne est ressortissante; si elle est à la fois ressortissante des deux Etats contractants ou si elle n'est ressortissante d'aucun de ceux-ci, les autorités fiscales des deux Etats se concerteront dans chaque cas individuel.

§ 2. — Le domicile fiscal des personnes morales est déterminé par chacun des Etats contractants, suivant les règles prescrites par sa propre législation.

Si l'application de ces règles permettait de conclure à l'existence simultanée d'un domicile fiscal dans chacun des deux Etats, le domicile fiscal serait considéré comme étant situé dans l'Etat où se trouve le siège de la direction effective.

§ 3. — Le domicile fiscal des successions indivises se trouve dans l'Etat où le défunt avait son domicile fiscal au moment du décès.

Article 4.

§ 1er. — Les revenus des biens immobiliers — y compris les mines, gisements minéraux et toutes autres ressources naturelles — ainsi que les profits résultant de l'aliénation de ces biens et les intérêts de créances hypothécaires grevant lesdits biens et non représentées par des obligations, ne sont imposables que dans l'Etat où ces biens sont situés.

Les revenus de biens immobiliers s'entendent non seulement de ceux qui proviennent de la gestion, de la jouissance ou de l'exploitation directe de biens immobiliers, mais

även sådan inkomst, som under vilken be-
teckning som helst förvärfvas genom uthyr-
ning, utarrendering eller varje annan upp-
låtelse av rätt att bruka eller utnyttja sagda
egendom eller av rätt till jakt, fiske eller
fågelfångst eller andra liknande rättigheter.

Njuter i en av de avtalsslutande staterna
skattskyldig, som i sagda stat driver in-
dustriell eller kommersiell verksamhet, i den
andra staten i 1 § av denna artikel nämnda
inkomster, förmåner eller räntor, må för
honom, för såvitt han innan beskattningen
verkställas därom anhåller hos den andra
statens skattemyndigheter, det på denna
grund beskattade beloppet fastställas på
samma sätt som om dessa inkomster, för-
måner eller räntor vore inkomst av verk-
samhet genom fast driftställe i denna andra
stat. Detta stadgande må dock icke minska
beloppet av inkomst, som är underkastad i
2 artikel 1 § 1) och 4) punkterna av detta
avtal nämnda skatter så, att den under-
skrider i enlighet med belgisk lag bestämd
jordboksskatt.

Artikel 5.

1 §. Då en skattskyldig i en av de avtals-
slutande staterna förvärfvar inkomst genom
att bedriva rörelse, härunder inbegripet in-
komst av industri och handel, hantverk och
annan liknande verksamhet, skall denna
inkomst, för såvitt den icke är hänförlig till
sådan inkomst, som omnämnas i 4, 7, 8, 9
och 11 artiklarna, icke beskattas i den andra
staten i annat fall än då verksamheten ut-
övas genom ett fast driftställe i denna andra
stat. I sistnämnda fall skall sagda inkomst,
härflytande av alla genom det fasta drift-
stället företagna eller förmedlade affärs-
transaktioner eller av total eller partiell
överlåtelse av däri insatt lösegendom, beskat-
tas endast i den stat, där det fasta drift-
stället är beläget.

2 §. I fall som avses i 1 §, omfattar den
skattepliktiga inkomsten från fast driftställe
isynnerhet:

1) all inkomst och alla förmåner, som icke
under vanliga förhållanden skulle hava till-
kommit tredje person, men som av det fasta
driftstället direkte eller indirekte i vilken
form och på vilket sätt som helst, tilldelats
det företag, vartill driftstället hör, eller
företagets styrelseledamöter, aktieägare, med-

aussi de ceux qui sont obtenus, à quelque
titre que ce soit par la location, l'affermage
ou toute autre concession du droit de jouis-
sance ou d'exploitation desdits biens, des
droits de chasse, de pêche, de tenderie et
d'autres droits analogues.

§ 2. — Lorsqu'un contribuable de l'un des
deux Etats contractants y exploitant une
entreprise industrielle ou commerciale, béné-
ficie dans l'autre Etat de revenus, profits ou
intérêts, mentionnés au § 1er du présent
article, il pourra, sur demande adressée avant
imposition aux autorités fiscales de l'autre
Etat, obtenir que le montant imposable à ce
titre soit déterminé de la même manière que
si ces revenus, profits ou intérêts, consti-
tuaient des revenus obtenus par son entre-
prise dans un établissement stable situé dans
cet autre Etat. Toutefois, cette disposition
ne pourra avoir pour effet de réduire à un
montant inférieur au revenu cadastral déter-
miné conformément à la législation belge,
le revenu soumis aux impôts indiqués à
l'article 2, § 1er, A 1° et 4°, de la présente
convention.

Article 5.

§ 1er. — Pour autant qu'ils ne constituent
pas des revenus mentionnés aux articles 4,
7, 8, 9 et 11 de la présente convention, les
revenus d'entreprises industrielles, commer-
ciales, artisanales et autres analogues, ex-
ploitées par des contribuables de l'un des
Etats contractants, ne sont imposables dans
l'autre Etat que si ces entreprises exercent
leur activité au moyen d'un établissement
stable situé dans cet autre Etat. Dans cette
éventualité, lesdits revenus résultant de l'en-
semble des opérations traitées par l'établis-
sement stable ou à son intervention ou de
l'aliénation totale ou partielle de biens mobi-
liers investis dans celui-ci, ne sont imposables
que dans l'Etat où cet établissement stable
est situé.

§ 2. — Dans l'éventualité visée au § 1er,
les revenus imposables de l'établissement
stable comprennent notamment:

1°) tous profits et avantages qui n'auraient
pas normalement été consentis à d'autres
personnes et qui sont accordés par l'établis-
sement stable, directement ou indirectement,
sous quelque forme et par quelque moyen
que ce soit, à l'entreprise, à ses dirigeants,
actionnaires, associés ou autres participants,

lemmar eller andra delägare eller personer,
som med dem hava gemensamma intressen.

2) royalty, som det fasta driftstället utbe-
talar till det företag, vartill driftstället hör,
såsom ersättning för utnyttjandet av mate-
riell eller immateriell lös egendom, dock med
undantag för den del därav, som motsvarar
de normala kostnader, som företaget verk-
ligen fått vidkännas och som äro hänförliga
till driftstället.

Vid bestämmandet av sagda inkomst skall
hänsyn tagas ej blott till kostnader, som verk-
ligen och direkte förädlas av inkomstens
förvärfvande och bibehållande, häri inbegripet
sådana kostnader, som avses i senare delen
av stycket 2) ovan, utan också till den till
det fasta driftstället normalt hänförliga de-
len av de sedvanliga kostnader, vilka före-
tagets verkliga ledning haft för den allmänna
förvaltningen och ledningen av företaget.
Denna sistnämnda del må dock icke över-
stiga 10 procent av det fasta driftställets
nettoinkomst; i speciella fall må den undan-
tagsvis uppgå till 20 procent, därest överens-
kommelse härom träffas mellan de båda sta-
ternas skattemyndigheter.

3 §. Därest det verkliga beloppet av den
inkomst, som förvärfvats genom sådant fast
driftställe, som avses i 1 och 2 §§, icke kan
fastställas på den grund, att ordnad bok-
föring saknas och att ej heller andra bevis-
medel härom stå till förfogande, skall vid
behov beloppet bestämmas till den del av
företagets hela inkomst, som skäligen kan
hänföras till det fasta driftstället. Reglerna
för denna fördelning skola fastställas genom
överenskommelse mellan skattemyndigheterna
i de båda avtalsslutande staterna.

Såvitt fråga är om fast driftställe för
försäkringsföretag, må i den stat, där drift-
stället är beläget, skatten likväl faststäl-
las på ett inkomstbelopp, som bestämmas
schablonmässigt enligt lagstiftningen i denna
stat, med utgångspunkt från de bruttopre-
mieintäkter, som företaget förvärfvat genom
förmedling av sagda driftställe.

4 §. Ingen del av den inkomst, som upp-
kommer för ett företag, bedrivet av en skatt-
skyldig i en av de avtalsslutande staterna,
må anses hänförlig till ett fast driftställe
för företaget i den andra staten på den
grund att företaget allenast inköper råämnen

ou à des personnes ayant avec eux des inté-
rêts communs;

2°) les redevances allouées par l'établis-
sement stable à l'entreprise dont il dépend, en
contrepartie de l'usage de biens mobiliers
corporels ou incorporels, sauf dans la mesure
où elles correspondent à la quote-part norma-
lement imputable à cet établissement dans
des charges normales réellement assumées de
ce fait par l'entreprise au cours de la pé-
riode imposable.

Pour la détermination desdits revenus, il
est tenu compte, non seulement des charges
qui grèvent réellement et directement leur
acquisition et leur conservation, y compris
celles qui sont visées in fine du 2° ci-avant,
mais aussi de la quote-part normalement
imputable à l'établissement stable dans les
autres frais normaux de direction et d'ad-
ministration générales, exposés pour l'en-
semble de l'entreprise par le siège de direc-
tion effective. Cette dernière quote-part ne
peut toutefois excéder dix pour cent du
montant des revenus nets de l'établissement
stable; dans des cas spéciaux, elle peut ex-
ceptionnellement atteindre vingt pour cent,
moyennant accord entre les autorités fiscales
des deux Etats contractants.

§ 3. — A défaut de comptabilité régulière
ou d'autres éléments probants permettant de
déterminer le montant effectif des revenus
produits par l'établissement stable visé aux
§§ 1er et 2, ce montant est, le cas échéant,
évalué forfaitairement à la quote-part du
revenu de l'ensemble de l'entreprise, qui peut
équitablement être attribuée à cet établis-
sement, suivant les règles de ventilation à ar-
rêter de commun accord entre les autorités
fiscales des deux Etats contractants.

En ce qui concerne l'établissement stable
d'une entreprise d'assurances, l'impôt peut
toutefois être établi, dans l'Etat où est situé
cet établissement, sur un montant de revenu
déterminé forfaitairement conformément à la
législation de cet Etat, en raison des primes
brutes encaissées par l'entreprise à l'inter-
vention dudit établissement.

§ 4. — Aucune part des revenus réalisés
par l'entreprise d'un contribuable de l'un des
Etats contractants ne peut être attribuée à
un établissement stable de cette entreprise
situé dans l'autre Etat, en raison du simple
achat de matières ou produits dans cet autre

eller produkter i denna andra stat för egen räkning. I detta fall får ingen utgift eller kostnad, som direkte eller indirekte hänförs till inköpet, belasta det fasta driftställets inkomster.

5 §. Fasta eller föränderliga arvoden eller royaltyn åt aktieägare, vilka deltaga i handhavandet och övervakningen av bolagsangelägenheterna för annan juridisk person än aktiebolag och kommanditbolag, behandlas såsom ovan i 1 § av denna artikel avsedd inkomst och såsom om företaget, av vilket den uppbäres, bedrivs av dessa aktieägare själva och för deras räkning.

6 §. Den vinst och de förmåner, som ett företag, bedrivet av en skattskyldig i en av de avtalsslutande staterna, förvärvar — direkte eller indirekte och under vilken som helst form — från ett företag, bedrivet av en skattskyldig i den andra avtalsslutande staten, må, oberoende av bestämmelserna i 1 § av denna artikel, beskattas i denna andra stat, för så vitt inkomsten eller förmånerna under normala förhållanden bort ingå i det senare företags inkomst och för så vitt de förvärvats av det förra företaget på den grund att detta i företagets industriella samt affärs- och finansförbindelser åtnjuter förmånligare villkor än som under normala förhållanden skulle hava gällt mellan verkligt självständiga företag. I detta fall skola skattemyndigheterna i de båda avtalsslutande staterna träffa överenskommelse i syfte att i detta avtals anda undvika dubbelbeskattnings av sagda vinst och förmåner.

Artikel 6.

1 §. Såsom fast driftställe skall vid tillämpningen av detta avtal anses plats, där företagets verkliga ledning har sitt säte, ävensom fabriker, verkstäder, filialer, butiker, byråer, laboratorier, kontor, varunederlag samt i allmänhet varje anordning, som av skattskyldig i en av de avtalsslutande staterna på ett varaktigt sätt användes vid utövandet av en självständig förvärvsverksamhet.

2 §. En stadigvarande agentur utgör likaledes ett fast driftställe, därest agenten regelbundet utnyttjar en allmän fullmakt, enligt vilken han äger inleda förhandlingar på företagets vägnar samt underteckna eller

Etat pour le compte de ladite entreprise. Aucune dépense ou charge grevant directement ou indirectement ce simple achat ne pourra être imputée aux revenus de l'établissement stable.

5. — Les rémunérations fixes ou variables et les parts de bénéfices obtenues par des associés participant à la gestion ou à la surveillance des affaires sociales dans les personnes morales, autres que les sociétés anonymes et les sociétés en commandite par actions, sont traitées comme des revenus visés au § 1er du présent article et comme si l'entreprise dont elles proviennent était exploitée par lesdits associés eux-mêmes et pour leur propre compte.

6. — Nonobstant les dispositions du § 1er du présent article, les profits et avantages qu'une entreprise exploitée par un contribuable de l'un des Etats contractants retire, directement ou indirectement et sous une forme quelconque, d'une entreprise exploitée par un contribuable de l'autre Etat contractant, peuvent être imposés dans cet autre Etat, lorsqu'ils auraient dû normalement accroître les revenus de la seconde entreprise et lorsqu'ils ont été acquis par la première parce qu'elle a bénéficié, dans leurs relations industrielles, commerciales ou financières, de conditions plus favorables que celles qui auraient normalement été faites entre des entreprises effectivement indépendantes. Dans cette éventualité, les autorités fiscales des deux Etats contractants se concerteront en vue d'éviter, dans l'esprit de la présente convention, la double imposition desdits profits et avantages.

Article 6.

1er. — Pour l'application de la présente convention, sont considérés comme des établissements stables, les sièges de direction effective, les fabriques, les ateliers, les succursales, les magasins, les bureaux, les laboratoires, les comptoirs, les dépôts et, en général, toute installation affectée de façon durable par un contribuable de l'un des deux Etats à l'exercice d'activités lucratives indépendantes.

2. — Une représentation ou agence permanente constitue également un établissement stable, lorsque l'agent fait habituellement usage d'un pouvoir général lui permettant d'engager l'entreprise par la négocia-

godkänna avtal, eller då företaget på den stats område, där agenturen är inrättad, innehar lager av råvaror eller produkter, som regelmässigt användes för att effektivisera av agenten upptagna beställningar.

I fråga om försäkringsföretag, som utövas av en skattskyldig i en av de båda staterna, skall förefintligheten av en agentur i den andra staten dock anses konstituera ett fast driftställe i denna stat från det ögonblick, då agenten, även om han icke har fullmakt att träffa för företaget bindande avtal, ej längre begränsar sig uteslutande till rena förvaltningsåtgärder utan ägnar sig åt en verksamhet, som med hänsyn till dess beskaffenhet och betydelse är tillräcklig för att företaget skall kunna anses utöva rörelse i denna andra stat genom förmedling av sagda agent.

3 §. Ett fast driftställe i en av de avtalsslutande staterna anses i och för sig icke uppkomma på den grund att en skattskyldig i den andra staten:

1) uppehåller affärsförbindelser i den förstnämnda staten genom förmedling av mäklare eller kommissionär, som därvidlag endast fullgör uppdrag, som tillhöra hans vanliga affärsverksamhet, eller genom förmedling av en särskild juridisk person (t. ex. ett dotterbolag);

2) innehar i den förstnämnda staten, även om det sker i form av en stadigvarande anordning, ett kontor, vars verksamhet är begränsad till inköp av råvaror eller produkter för den skattskyldiges räkning;

3) av i förstnämnda stat skattskyldig juridisk persons kapital äger betydande eller övervägande del.

Artikel 7.

Inkomst av internationell sjöfart eller luftfart, som drives av skattskyldig i en av de avtalsslutande staterna — här i inbegripet inkomst genom försäljning av resebiljetter — är skattepliktig endast i den av de avtalsslutande staterna, inom vars område företagets verkliga ledning har sitt säte.

Tillämpningen av det mellan Finland och Belgien den 19 februari 1929 i Bryssel ingångna avtalet om undvikande av dubbelbe-

tion, la souscription ou l'acceptation de contrats ou lorsque l'entreprise dispose sur le territoire de l'Etat où est établie l'agence, de stocks ou dépôts de matières ou produits régulièrement affectés à l'exécution de commandes recueillies par cette agence.

En ce qui concerne les entreprises d'assurances exploitées par un contribuable de l'un de deux Etats, leur représentation dans l'autre Etat constitue toutefois un établissement stable dès l'instant où l'agent, même s'il n'a pas le pouvoir d'engager l'entreprise, n'effectue pas exclusivement des opérations purement administratives, mais se livre à une activité suffisante, eu égard à sa nature et à son importance, pour permettre de considérer l'entreprise comme exerçant par l'intermédiaire de cet agent une activité commerciale habituelle dans cet autre Etat.

3. — N'implique pas ipso facto la possession d'un établissement stable dans l'un des Etats contractants le fait qu'un contribuable de l'autre Etat:

1°) entretient des relations commerciales dans le premier Etat, par l'intermédiaire d'un courtier ou commissionnaire „bona fide” et agissant comme tel dans le cadre de son activité normale ou par l'entremise d'une société juridiquement distincte (filiale par exemple);

2°) possède dans le premier Etat, même sous la forme d'une installation permanente, un comptoir dont l'activité se borne à l'achat de matières ou produits pour le compte de ce contribuable;

3°) possède une participation même importante ou prédominante dans le capital d'une personne morale, contribuable du premier Etat.

Article 7.

Les revenus de l'exploitation en trafic international, par un contribuable de l'un des deux Etats contractants, d'entreprises de navigation maritime ou aérienne — y compris ceux qui proviennent de la vente de billets de passage — ne sont imposables que dans celui des deux Etats contractants sur le territoire duquel se trouve le siège de la direction effective de l'entreprise.

La Convention entre la Finlande et la Belgique ayant pour but d'éviter la double imposition des revenus des entreprises de

skattning å inkomster av rederiföretag upphör för den tid bestämmelsen i 1 mom. av denna artikel är i kraft.

Artikel 8.

1 §. Med de reservationer, som ingå i bestämmelserna i denna artikel, förbehåller sig vardera avtalsslutande staten rätt att i enlighet med sin skattelagstiftning beskatta inkomst av nedan i 2 § 1 och 2 punkterna nämnda rörliga kapital.

2 §. Med beaktande av vardera fördragsslutande statens skattelagstiftning, undviks dubbelbeskattning av denna inkomst på följande sätt:

1:o vad beträffar utdelning från bolag och sammanslutningar med juridisk personlighet samt annan inkomst av aktier eller andelar, med undantag av tantien eller royalty åt aktieägare, medlemmar eller delägare, som deltaga i handhavandet eller övervakningen av bolagets angelägenheter:

- a) må den inkomst av detta slag, vars källa är i Belgien och som tillkommer finska skattskyldiga, vilka med anledning härav beskattas i denna stat och vilka icke ha fast driftställe i Belgien, icke i Belgien påföres personlig tilläggsskatt för inkomst (jmf. artikel 2) eller annan skatt som ersätter denna;
- b) må den inkomst av nämnda slag, vars källa är i Finland och som tillkommer skattskyldiga i Belgien, vilka med anledning härav beskattas i denna stat och vilka icke äga fast driftställe i Finland, icke i sistnämnda stat beläggas med högre skatt än tio procent.

Utöver den skatt, som i Finland uppbäres på totalbeloppet av bolags och sammanslutningars beskattningsbara inkomst och kapital, må i denna stat icke uppbäras annan skatt på i denna punkt b) nämnd inkomst, ej heller på den förmögenhet, som bildas av aktier eller sådana andelar, som inbringa sagda inkomster.

navigation maritime des deux pays, signée à Bruxelles le 19 février 1929, cessera d'exercer ses effets aussi longtemps que la disposition faisant l'objet du premier alinéa du présent article sera en vigueur.

Article 8.

§ 1er. — Sous réserve des dispositions du présent article, chacun des deux Etats contractants conserve le droit de soumettre aux impôts exigibles suivant sa législation fiscale les revenus de capitaux mobiliers mentionnés au § 2, 1° et 2°, ci-après:

§ 2. — Compte tenu de la législation fiscale respective des deux Etats contractants, il sera remédié comme suit à la double imposition de ces revenus:

1°) en ce qui concerne les dividendes et autres revenus d'actions ou parts quelconques de sociétés ou associations possédant la personnalité juridique, à l'exclusion des tantièmes ou parts de bénéfices alloués aux actionnaires, associés ou membres qui participent à la gestion ou à la surveillance des affaires sociales:

- a) les revenus de l'espèce qui ont leur source en Belgique et qui sont attribués à des contribuables de la Finlande, imposables de ce chef dans cet Etat et ne possédant pas d'établissement stable en Belgique, ne seront pas soumis en Belgique à l'impôt complémentaire personnel ou 5 un autre impôt en tenant lieu;
- b) lesdits revenus qui ont leur source en Finlande et qui sont attribués à des contribuables de la Belgique, imposables de ce chef dans cet Etat et ne possédant pas d'établissement stable en Finlande, ne seront pas soumis à l'impôt dans ce dernier Etat à un taux supérieur à dix pour cent.

En dehors de l'impôt perçu en Finlande sur l'ensemble des bénéfices et capitaux imposables desdites sociétés et associations, aucun autre impôt ne pourra être perçu dans cet Etat sur les revenus visés au présent littéra b, ni sur la fortune constituée par les actions ou parts productives desdits revenus;

2:o vad beträffar ränta på obligationer, lån, depositioner, positionsräkningar eller andra än i 4 artikel 1 § av detta avtal nämnda intecknade skulder:

- a) må sammanlagda beloppet av de skatter, som i en av de avtalsslutande staterna påläggas inkomst av dessa slag, vars källa är i den staten och som tillhör skattskyldig i den andra staten, vilken med anledning därav skall där beskattas och vilken icke har fast driftställe i förstnämnda stat, icke överstiga femton procent. Annan skatt må icke i förstnämnda stat uppbäras på dessa räntor, ej heller på den förmögenhet, som bildas av de medel, vilka avkasta räntorna;
- b) må i ovan i punkt a) nämnda fall och för såvitt skatt faktiskt uppburits vid källan i förstnämnda stat, i den andra staten utgående skatt icke överskrida det belopp, som fås då på 100/85 av den skattskyldiges nettoinkomst tillämpas maximibeloppet av den skatt, minskad med femton procent, som i denna stat borde tillämpas på inkomst av rörligt kapital, vars källa är inom sagda stat.

3 §. I 1 och 2 punkterna 2 § av denna artikel nämnd inkomst, vars källa är i en av de avtalsslutande staterna och som tillhör skattskyldig i den andra staten med fast driftställe i förstnämnda stat, skall beskattas endast i denna förstnämnda stat. Samma regel tillämpas på den förmögenhet, som bildas av de medel denna inkomst avkastar.

4 §. Vid tillämpningen av denna artikel anses, att källan för dividender och andra inkomster av aktier eller andelar ävensom för räntor på obligationer eller andra skuldebrev är i den stat, där det betalningsskyldiga bolaget eller annan juridisk person har sitt skatterättsliga hemvist, och att källan för lån, gäld, depositioner eller räntor på positionsräkning är i den stat, där det räntebetalande fasta driftstället är beläget eller, om sådant icke finnes, i den stat, där den skattskyldige, som är pliktig att betala ränta, har sitt skatterättsliga hemvist.

2°) en ce qui concerne les intérêts d'obligations, de prêts, de dépôts ou comptes de dépôts et de créances autres que les créances hypothécaires mentionnées à l'article 4, § 1er, de la présente convention:

- a) la charge totale des impôts appliqués dans l'un quelconque des deux Etats contractants aux revenus de l'espèce ayant leur source dans cet Etat et attribués à un contribuable de l'autre Etat qui y est imposable de ce chef et qui n'a pas d'établissement stable dans le premier Etat, ne pourra excéder quinze pour cent. Aucun autre impôt ne pourra être perçu dans le premier Etat sur ces intérêts ni sur la fortune constituée par les biens productifs desdits intérêts;
- b) dans l'éventualité visée au littéra a ci-avant, et pour autant que l'impôt ait effectivement été perçu à la source dans le premier Etat, l'impôt dû dans l'autre Etat ne pourra excéder le montant obtenu en appliquant aux 100/85 du revenu net perçu par ledit contribuable, le taux maximum, diminué de quinze unités, de l'impôt applicable dans cet Etat aux revenus de capitaux mobiliers ayant leur source dans son territoire.

§ 3. — Les revenus mentionnés au § 2, 1° et 2°, du présent article, qui ont leur source dans l'un des deux Etats contractants et qui sont attribués à un contribuable de l'autre Etat contractant, possédant un établissement stable dans le premier Etat, ne sont imposables que dans ce premier Etat. La même règle s'applique à la fortune constituée par les biens productifs desdits revenus.

§ 4. — Pour l'application du présent article, la source des dividendes et autres revenus d'actions ou parts quelconques, ainsi que des intérêts d'obligations ou autres titres d'emprunts se trouve dans l'Etat du domicile fiscal de la société ou autre personne morale débitrice des revenus et la source des intérêts de créances, prêts, dépôts ou comptes de dépôts se trouve dans l'Etat où est situé l'établissement stable qui supporte la charge des intérêts ou, à défaut d'un tel établissement, dans l'Etat du domicile fiscal du contribuable, débiteur de ces intérêts.

an-
nden i
vikande
vissa
st och
lands-
som av
la sig
sammanst,
likens
ftträ-
et Åland
ser

rik

Artikel 9.

1 §. Frånsett i 2 § av denna artikel avsedda undantag skall royalty och annan avkomst, som skattskyldig i en av de avtalslutande staterna uppbär på den andra statens område för överlåtelse av immateriellt lösöre, såsom patent, mallar, hemliga tillverkningsmetoder och mönster, varumärken eller andra liknande rättigheter samt utövande av upphovsmanna- och reproduktionsrätt, icke beskattas i förstnämnda stat, om icke den som uppbär denna inkomst där har fast driftställe. I sistnämnda fall utgår skatt för sådan inkomst endast i förstnämnda stat, och dess beskattningsbara belopp fastställs enligt 5 artikeln 2 och 3 §§ av denna överenskommelse.

Dessa stadganden äga tillämpning även på inkomst av försäljning av immateriellt lösöre, varom nämnes i föregående stycke av denna paragraf, samt på inkomst och ersättning, som innefatta total gottgörelse för nyttjande av dylik egendom och immateriellt lösöre eller därtill ansluten försäljning.

2 §. I 1 § av denna artikel nämnda ersättningar och inkomster må likväl beskattas i den i sagda stadgande avsedda förra staten, även om inkomsttagaren icke har fast driftställe i denna stat, om och i den mån dessa inkomster eller ersättningar överstiga sedvanligt belopp, med beaktande av handels- sed, det faktiska värdet av i sagda paragraf avsedd egendom och den faktiska inkomsten av denna egendoms nyttjande.

Då företag, som är skyldigt att betala dessa ersättningar eller inkomster, i själva verket tillhör det företag, som njuter nyttan av inkomsterna, eller står under dess tillsyn eller tvärtom eller då bägge dessa företag i själva verket tillhöra ett tredje företag eller företag, tillhörande samma grupp, eller stå under deras tillsyn, utgör ersättningarnas eller inkomsternas sedvanliga belopp en för förstnämnda företag normalt beräknad andel av de — med sedvanlig vinst förhöjda — kostnaders faktiska belopp, som det företag, vilket njuter nyttan av inkomsterna, under beskattningsperioden fått vidkännas för förvärvande, förkovrande eller amortering av denna egendom eller för dess bibehållande.

Article 9.

§ 1er. — Sous réserve des dérogations prévues au § 2 du présent article, les redevances et autres produits obtenus dans le territoire de l'un des Etats contractants par un contribuable de l'autre Etat, du chef de la concession de l'usage de biens mobiliers incorporels, tels que les brevets d'invention, modèles, procédés et formules secrets, marques de fabrique et autres droits analogues, ainsi que les droits d'auteur et de reproduction, ne sont imposables dans le premier Etat que si le bénéficiaire de ces revenus y possède un établissement stable. Dans cette éventualité, lesdits revenus ne sont imposables que dans ce premier Etat et leur montant imposable est déterminé conformément à l'article 5, §§ 2 et 3, de la présente convention.

Ces règles s'appliquent également aux produits de la vente de biens mobiliers incorporels mentionnés au premier alinéa du présent paragraphe, ainsi qu'aux produits et redevances qui rémunèrent globalement l'usage ou la vente connexe de tels biens et de biens mobiliers corporels.

§ 2. — Les redevances et produits mentionnés au § 1er du présent article peuvent néanmoins être imposés dans le premier Etat visé à cette disposition et ce, nonobstant l'absence dans cet Etat d'un établissement stable du bénéficiaire, lorsque et dans la mesure où ces produits ou redevances excèdent un montant normal, compte tenu des usages commerciaux, de la valeur intrinsèque des biens visés audit paragraphe et du rendement effectif produit par l'usage de ces biens.

Lorsque l'entreprise débitrice de ces redevances ou produits est, en fait, sous la dépendance ou sous le contrôle de l'entreprise bénéficiaire de ces revenus ou vice-versa ou encore lorsque ces deux entreprises sont, en fait, sous la dépendance ou sous le contrôle d'une tierce entreprise ou d'entreprises dépendant d'un même groupe, le montant normal des redevances ou produits s'entend de la quote-part normalement imputable à la première entreprise, dans le montant — augmenté d'un profit normal — des charges réellement supportées, pendant la période imposable, par l'entreprise bénéficiaire des revenus, pour l'acquisition et le perfectionnement ou pour l'amortissement, ainsi que pour la conservation de ces biens.

Såsom villkor för skattefrihet för det sedvanliga beloppet av i denna paragraf avsedda ersättningar och inkomster kan uppställas, att antingen den som njuter nyttan av inkomsterna eller skattemyndigheten i den stat, där den som njuter denna nytta har sitt skatterättsliga hemvist, företer all för bestämmandet av detta belopp nödig utredning.

I särskilda fall, då företeende av fullständig utredning kan bereda svårigheter, böra skattemyndigheterna i de bägge avtalslutande staterna förhandla sinsemellan i syfte att på skäligt sätt undvika dubbelbeskattning av samma inkomst; i detta syfte må de genom inbördes överenskommelse fastställa prövningsregler för bestämmandet av det sedvanliga beloppet av inkomst och royalty.

Artikel 10.

Ersättning, som aktiebolag med skatterättsligt hemvist i en av de avtalslutande staterna utbetalar åt styrelsemedlemmar, revisorer, syssломän och andra dylika personer med specialfullmakt, för utövningen av deras verksamhet, beskattas endast i denna stat. I fall, då sådan ersättning tilldelats sagda befattningshavare på grund av stadigvarande verksamhet, som de utövat vid ett fast driftställe i den andra staten, skall dock ersättningen beskattas allenast i denna andra stat, under förutsättning att kostnaden bestrides av det fasta driftstället.

Artikel 11.

1 §. Inkomst av fritt yrke och av annan självständig förvärvsverksamhet, som utövas av personer, som äro skattskyldiga i en av de avtalslutande staterna, skall — där fråga icke är om inkomst, som avses i 5—7 samt 9 och 10 artiklarna i detta avtal — icke beskattas i den andra staten, för så vitt icke vederbörande innehar ett fast driftställe i denna andra stat för utövande av sin förvärvsverksamhet. I sistnämnda fall skall inkomst, härflytande från verksamheten i sistnämnda stat, beskattas endast i denna stat.

Inkomst, som en person, skattskyldig i en av de avtalslutande staterna, uppbär i den andra staten genom att därstädes i förvärsyfte låta utföra eller anordna skådespel, nöjeställningar eller spel av något som

L'exonération du montant normal des redevances ou produits, visé au présent paragraphe, peut être subordonnée à la communication, soit par le bénéficiaire des revenus, soit par l'autorité fiscale de l'Etat où se trouve le domicile fiscal de ce bénéficiaire, de toutes justifications nécessaires pour déterminer ce montant.

Dans des cas spéciaux où la production de justifications précises se heurterait à des difficultés, les autorités fiscales des deux Etats contractants se concerteront en vue d'éviter de façon équitable la double imposition des mêmes revenus; à cette fin, elles pourront fixer de commun accord des règles forfaitaires pour la détermination du montant normal des produits et redevances.

Article 10.

Les rémunérations attribuées en raison de l'exercice de leur mandat aux administrateurs, commissaires, liquidateurs et autres mandataires analogues de sociétés par actions ayant leur domicile fiscal dans l'un des Etats contractants, ne sont imposables que dans cet Etat. Toutefois, si des rémunérations sont allouées auxdites personnes en raison de fonctions permanentes exercées dans un établissement stable situé dans l'autre Etat et si leur charge est supportée par cet établissement stable, elles ne sont imposables que dans cet autre Etat.

Article 11.

§ 1er. — Les revenus de professions libérales et autres activités lucratives indépendantes non visées aux articles 5 à 7, 9 et 10 de la présente convention, qui sont exercées par des contribuables de l'un des Etats contractants, ne sont imposables dans l'autre Etat que si, pour l'exercice de leur activité lucrative personnelle, ces personnes disposent d'un établissement stable dans cet autre Etat. Dans cette éventualité, les revenus provenant de l'activité exercée dans ce dernier Etat ne sont imposables que dans cet Etat.

§ 2. — Nonobstant toutes autres dispositions de la présente convention, les revenus qu'un contribuable de l'un quelconque des Etats contractants obtient dans l'autre Etat en y exploitant ou en y organisant dans un

helst slag eller genom att därstädes personligen uppträda såsom professionell idrottsman eller i någon annan liknande egenskap, skall — oberoende av andra föreskrifter i detta avtal — beskattas allenast i denna andra stat, även om den skattskyldige icke har något fast driftställe därstädes.

Artikel 12.

Löner, pensioner — även änke- och pupill-pensioner — samt andra ersättningar och förmåner, som kunna uppskattas i penningar och som en av de två staterna eller något dess offentliga samfund utbetalar åt sina medborgare eller deras rättsägare, antingen direkte eller genom förmedling av en fond, som bildats för detta ändamål, skola, därest ersättningen utgår på grund av nuvarande eller tidigare offentlig tjänst eller anställning, beskattas endast i denna stat. Skattemyndigheterna i de bägge staterna må överenskomma om tillämpning av detta stadgande i enskilda fall och under förutsättning av ömsesidighet på likadana inkomster, vilka utbetalas av offentliga organ, som driva industriell eller kommersiell verksamhet, eller av juridiskt självständiga företag, upprättade eller kontrollerade av en av de två staterna eller av deras statsrättsliga underavdelningar.

Artikel 13.

1 §. Frånsett i denna artikel nämnda undantag beskattas arvoden av alla slag åt personer med osjälvständig förvärvsverksamhet, vilka icke avses i 10 och 12 artiklarna av detta avtal, endast i den stat, där verksamheten utövas.

Vid tillämpningen av denna bestämmelse skola personer, anställda på sjö- eller luftfartyg i internationell trafik, anses utöva sin verksamhet i den stat, där företagets verkliga ledning har sitt säte.

2 §. En fysisk person med skatterättsligt hemvist i en av de två staterna skall — med undantag för fall, som avses i 11 artikeln 2 § — icke beskattas i den andra staten för inkomst av verksamhet, som han har utövat i denna andra stat under förutsättning:

but lucratif des spectacles, divertissements ou jeux quelconques ou en s'y produisant personnellement en public en qualité de professionnel d'un sport ou dans une autre activité similaire, ne sont imposables que dans cet autre Etat, même si ce contribuable n'y possède pas d'établissement stable.

Article 12.

Les rémunérations, les pensions — y compris celles des veuves et orphelins — et les autres allocations ou avantages appréciables en argent, aloués à ses ressortissants ou à des ayants droit de ceux-ci, par l'un des deux Etats ou par l'une de ses collectivités publiques, directement ou à l'intervention de fonds créés à cette fin, en raison de services ou d'emplois publics actuels ou antérieurs, ne sont imposables que dans cet Etat. Les autorités fiscales des deux Etats pourront s'entendre pour appliquer également cette règle, dans des cas particuliers et sous condition de réciprocité, aux revenus de même nature qui sont payés par des organismes publics se livrant à une activité industrielle ou commerciale ou par des établissements juridiquement autonomes constitués ou contrôlés par l'un des deux Etats ou par l'une de ses subdivisions politiques.

Article 13.

1er §. — Sous réserve des dérogations prévues au présent article, les rémunérations quelconques des personnes non visées aux articles 10 et 12 de la présente convention, qui exerçant une activité lucrative dépendante ne sont imposables que dans l'Etat où cette activité est exercée.

Pour l'application de cette disposition, les personnes qui sont en service en trafic international, sur des moyens de transports maritimes ou aériens, sont considérées comme exerçant leur activité dans l'Etat où se trouve le siège de la direction effective de l'entreprise.

2. §. — Une personne physique ayant son domicile fiscal dans l'un des deux Etats n'est pas imposable dans l'autre Etat en raison des rémunérations relatives à une activité lucrative dépendante, non visée à l'article 11, § 2, qu'elle a exercée dans cet autre Etat, si, dans le cours de l'année imposable:

1) att han vistats i denna senare stat under en tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiga 183 dagar under skatteåret;

2) att arbetet utförts för en fysisk eller juridisk person, som är skattskyldig i förstnämnda stat; och

3) att ersättningen icke som sådan belastat en förvärvsverksamhet, som är underkastad beskattning i den andra staten.

3 §. Professorer och lärare, som uppehålla sig tillfälligtvis i en av de båda staterna för undervisning vid universitet eller annan undervisningsanstalt för högre utbildning under en tid, ej överstigande två år, skola för den härför uppburna ersättningen beskattas endast i den andra staten, under förutsättning att vederbörande haft sitt skatterättsliga hemvist därstädes närmast före sagda period.

4 §. Pensioner, med undantag för sådana, som avses i 12 artikeln av detta avtal, ävensom livräntor beskattas endast i den stat, där betalningsmottagaren har sitt skatterättsliga hemvist.

Artikel 14.

Studerande eller praktikanter, som tillfälligtvis uppehålla sig i den ena staten för att åtnjuta heldagsundervisning eller heldagsutbildning, äro befriade från skattskyldighet i denna stat för belopp, som utbetalas till dem av fysiska eller juridiska personer, skattskyldiga i den andra avtalsslutande staten, till bestridande av kostnaderna för deras uppehälle, undervisning eller utbildning.

Artikel 15.

Beträffande den statliga förmögenhetsskatt, som omförmäles i 2 artikeln 1 § B 1), samt alla andra likartade skatter, som må komma att inbegripas under avtalet med stöd av 2 artikeln 2 §, skall gälla följande:

1) fast egendom, som avses i 4 artikeln, beskattas endast i den stat, där egendomen är belägen;

2) annan förmögenhet, nedlagd i fasta driftställen eller i företag, som avses i 7 artikeln, beskattas endast i den stat, som äger beskatta inkomsten av den verksamhet, som utövas vid driftställena eller av företagen.

1°) elle n'a séjourné dans ce dernier Etat que pendant une ou plusieurs périodes n'excédant pas au total 183 jours, et

2°) son activité a été exercée au service d'une personne physique ou morale, contribuable du premier Etat, et

3°) lesdites rémunérations n'ont pas grevé comme telles les résultats d'une activité lucrative, imposables dans l'autre Etat.

§ 3. — Les rémunérations quelconques des professeurs qui séjournent temporairement dans l'un des deux Etats pour y enseigner, pendant une période n'excédant pas deux ans, dans une université ou dans une autre institution d'enseignement supérieur, ne sont imposables que dans l'autre Etat si les intéressés y avaient leur domicile fiscal avant le commencement de ladite période.

§ 4. — Les pensions, autres que celles visées à l'article 12 de la présente convention, ainsi que les rentes viagères, ne sont imposables que dans l'Etat du domicile fiscal des bénéficiaires.

Article 14.

Les sommes payées par des personnes physiques ou morales, contribuables de l'un des Etats contractants, pour couvrir les frais d'entretien, d'instruction ou de formation professionnelle d'étudiants, apprentis et stagiaires séjournant temporairement dans l'autre Etat à l'effet d'y recevoir, à hoiraire plein, l'instruction ou une formation professionnelle, ne sont pas imposables dans cet autre Etat.

Article 15.

L'impôt d'Etat sur la fortune mentionnée à l'article 2, § 1er, b, 1°, et tout autre impôt analogue auquel la convention sera étendue en vertu dudit article 2, § 2, ne s'appliqueront:

1°) aux biens immobiliers visés à l'article 4, que dans l'Etat où ces biens sont situés;

2°) aux autres éléments de fortune investis dans des établissements stables ou dans des entreprises mentionnées à l'article 7, que dans l'Etat où sont imposables les revenus provenant de l'activité exercée dans ces établissements ou dans ces entreprises.

Vid fastställandet av de belopp, som äro skattepliktiga enligt denna artikel, skola bestämmelserna i 4 artikeln 2 § samt 5 artikeln 2 § 2 punkten och 3—5 §§ i tillämpliga delar lända till efterrättelse.

Artikel 16.

Då en skattskyldig i en av de avtalslutande staterna enligt bestämmelserna i detta avtal har rätt till skattebefrielse eller skattenedsättning i den andra staten, skall denna befrielse eller nedsättning icke tillkomma grupper och sammanslutningar i avsaknad av juridisk personlighet, ej heller oskifta dödsbon i den mån skatten hänför sig till den del av den skattepliktiga inkomsten eller förmögenheten, vilken tillkommer sådana medlemmar, delägare eller rättsinnehavare, som äro skattskyldiga i förstnämnda stat.

Artikel 17.

I den mån icke annorlunda stadgas i föregående artiklar i detta avtal skall inkomst — här i inbegripet inkomst genom avhändande av egendom och förmögenhet — här i inbegripet varje slag av förmögenhet — beskattas allenast i den av de båda avtalslutande staterna, där den fysiska eller juridiska person, som uppbär inkomsten eller äger förmögenheten, har sitt skatterättsliga hemvist.

Artikel 18.

1 §. Oberoende av alla andra föreskrifter i detta avtal må vardera avtalslutande staten vid fastställandet av progressiv skatt för skattskyldiga, som hava sitt skatterättsliga hemvist i den staten, beräkna skatten med hänsyn tagen till all den inkomst eller förmögenhet, som är skattepliktig enligt skattelagstiftningen i den staten. I dylikt fall skall emellertid från den sålunda beräknade skatten avdrag ske med den del därav, som motsvarar förhållandet mellan å ena sidan summan av de belopp, beträffande vilka beskattningsrätten jämlikt detta avtal uteslutande förbehållits den andra staten, samt å andra sidan all den skattepliktiga inkomsten respektive förmögenheten. Denna regel är jämväl tillämplig beträffande varje extraordinär och tillfällig skatt — även om den icke är progressiv — beträffande vilken avtalet jämlikt 2 artikeln 2 § kommer att gälla. I dylikt

Les dispositions de l'article 4, § 2 et de l'article 5, § 2, 2me alinéa et §§ 3 à 5 s'appliqueront „mutatis mutandis” à la détermination des montants imposables aux impôts visés au présent article.

Article 16.

Lorsque, suivant les dispositions de la présente convention, un contribuable de l'un des Etats contractants a droit à l'exonération ou à une réduction d'impôt dans l'autre Etat, cette exonération ou cette réduction ne sera pas accordée aux groupements et associations ne possédant pas la personnalité juridique, ainsi qu'aux successions indivises, dans la mesure où l'impôt se rapporte à la quote-part des éléments imposables qui est attribuable à des membres, associés ou ayants droit, contribuables de cet autre Etat.

Article 17.

Dans la mesure où les articles précédents de la présente convention n'en disposent pas autrement, les revenus — y compris les profits résultant de l'aliénation de biens — et la fortune — y compris tous éléments de la fortune — ne sont imposables que dans celui des deux Etats contractants où se trouve le domicile fiscal de la personne physique ou morale qui bénéficie de ces revenus ou à qui appartient cette fortune.

Article 18.

§ 1er. — Nonobstant toute autre disposition de la présente convention, les impôts à caractère progressif pourront être calculés, dans chaque Etat contractant, à charge des contribuables qui y possèdent leur domicile fiscal, sur l'ensemble des éléments imposables suivant la législation fiscale de cet Etat; mais, dans ce cas, il sera déduit de l'impôt ainsi calculé la quotité de celui-ci qui correspond proportionnellement au montant de ceux desdits éléments dont l'imposition est exclusivement réservée à l'autre Etat en vertu de la convention. Cette règle s'appliquera également à tout impôt exceptionnel et temporaire — même non progressif — auquel la convention sera étendue en vertu de l'article 2, § 2; toutefois, la déduction susvisée à opérer sur un tel impôt dans l'Etat du domicile fiscal pourra être limitée de manière telle que le montant total déduit de l'ensemble des

fall kan emellertid det avdrag, som enligt det ovan sagda skall verkställas på en sådan skatt i den stat, där den skattskyldige har sitt skatterättsliga hemvist, begränsas på sådant sätt, att det totala belopp, som skall avdragas från den skattskyldiges sammantagna skatter i denna stat, icke överstiger beloppet av de skatter, som i den andra staten uttagas på den inkomst och den förmögenhet, beträffande vilken beskattningsrätten jämlikt detta avtal uteslutande förbehållits sistnämnda stat.

Utan hinder av vad ovan stadgas må, vad Belgien angår, den personliga tilläggsskatten för inkomst, som påföres personer, vilka icke äro bosatta i Belgien, men därstädes innehava en bostad eller därstädes utnyttja någon anläggning, i överensstämmelse med den belgiska lagstiftningen beräknas på ett minsta inkomstbelopp, motsvarande fem gånger hyresvärdet av de fastigheter, som den skattskyldige sålunda förfogar över i sagda stat.

2 §. Då en skattskyldig utflyttar från den ena staten till den andra upphör skattskyldigheten i förstnämnda stat — såvitt skattskyldigheten är beroende på den skattskyldiges bosättning — med utgången av den dag, under vilken utflyttningen slutförts. Samtidigt inträder i den andra staten motsvarande skattskyldighet.

Artikel 19.

1 §. Skattemyndigheterna i de båda avtalslutande staterna skola tillhandahålla varandra alla upplysningar, som för dem äro tillgängliga eller som de kunna införskaffa och som äro erforderliga för att säkerställa tillämpningen av i detta avtal meddelade föreskrifter ävensom för att förhindra skattebedrägeri eller för att tillämpa sådana bestämmelser, som äro avsedda att förhindra obehörigt undgående av de skatter, som avses i detta avtal.

2 §. Sålunda utbytta upplysningar skola behandlas såsom hemliga och få icke yppas för andra personer — fränsett den skattskyldige eller hans ombud — än dem, som handlägga taxering och uppbörd av de skatter, som avses i detta avtal, eller handlägga framställningar och besvär avseende dessa skatter.

3 §. Föreskrifterna i denna artikel medföra icke skyldighet för skattemyndigheterna

impôts du contribuable dans cet Etat n'excède pas le montant des impôts dus dans l'autre Etat sur les éléments dont l'imposition est exclusivement réservée à celui-ci par la convention.

En ce qui concerne la Belgique, l'impôt complémentaire personnel exigible à charge des non-habitants du Royaume qui y disposent d'une habitation ou y exploitent un établissement quelconque pourra, en outre, conformément à la législation belge, être établi sur un minimum de revenu égal à cinq fois la valeur locative des propriétés dont le contribuable dispose dans ledit Etat.

§ 2. — Lorsqu'un contribuable a transféré définitivement son domicile fiscal d'un Etat dans l'autre, il cesse d'être assujéti dans le premier Etat aux impôts pour lesquels le domicile fiscal est déterminant, pour la période postérieure à la date à laquelle le transfert a eu lieu. La période d'assujettissement auxdits impôts commence à cette date dans l'autre Etat.

Article 19.

§ 1er. — Les autorités fiscales des deux Etats contractants se communiqueront tous renseignements dont elles disposent ou qu'elles peuvent obtenir et qui seront nécessaires pour assurer l'application des dispositions de la présente convention ainsi que pour éviter la fraude fiscale ou pour appliquer les règles destinées à prévenir l'évasion fiscale dans le domaine des impôts faisant l'objet de cette convention.

§ 2. — Tous renseignements ainsi échangés devront être tenus secrets et ne pourront être révélés, en dehors du contribuable ou de son mandataire, à aucune personne autre que celles qui s'occupent de l'établissement et du recouvrement des impôts visés à la présente convention, ainsi que des réclamations et recours relatifs à ces impôts.

§ 3. — Les dispositions du présent article ne peuvent avoir pour effet d'imposer aux

i en av de båda staterna att tillhandahålla upplysningar, vilka på grund av sin beskaffenhet icke kunna erhållas enligt dess egen skattelagstiftning eller enligt skattelagstiftningen i den andra staten, eller upplysningar, vilkas tillhandahållande anses vara ägnat att röja någon tillverkningsmetod eller någon industri-, affärs- eller yrkeshemlighet eller ock att skada ett allmänt intresse. Dessa föreskrifter medföra ej heller någon skyldighet för skattemyndigheterna i en av de båda staterna att vidtaga åtgärder, som avvika från lagstiftning.

Artikel 20.

1 §. De avtalsslutande staterna förbinda sig att lämna varandra biträde och handräkning för indrivning av de i 2 artikeln av detta avtal omförmälda skatterna jämte förhöjningar, tillägg, räntor, kostnader och viten utan straffrättslig karaktär.

2 §. På framställning av den ena av de båda avtalsslutande staterna skall den andra avtalsslutande staten i enlighet med sina lagar och författningar beträffande indrivning av egna skatter verkställa indrivning av sådana i 1 § angivna fordringar, vilka äro exigibla i förstnämnda stat. Nämnda fordringar skola icke åtnjuta någon förmånsrätt i den stat, till vilken framställningen riktas, och denna stat skall icke vara pliktig att tillgripa verkställighetsåtgärder, som icke äro i överensstämmelse med lagar och författningar i den stat, som gjort framställningen.

3 §. Vid de framställningar, som avses i § 2, skola fogas handlingar, utvisande att de i framställningen avsedda skattefordringarna enligt lagstiftningen i den stat, från vilken framställningen göres, där äro exigibla.

4 §. Därest en sådan framställning, som omförmäles i 2 och 3 §§ i förevarande artikel, avser en medborgare eller en juridisk person i den stat, till vilken framställningen riktas, är denna stat icke skyldig att verkställa indrivning i andra fall än då fråga är om:

1) sådana skatter, från vilka medborgaren eller den juridiska personen medgivits befrielse på grund av avtalet men beträffande vilka skatter sådan befrielse icke enligt avtalet bort äga rum; eller

autorités fiscales de l'un des deux Etats l'obligation de communiquer, soit des renseignements qui, en raison de leur nature, ne peuvent être obtenus d'après sa propre législation fiscale ou d'après celle de l'autre Etat, soit des renseignements dont elles estimeraient que la communication est susceptible de révéler un procédé de fabrication ou de porter atteinte à un secret industriel, commercial ou professionnel ou à l'ordre public. Ces dispositions ne peuvent, non plus, être considérées comme imposant aux autorités fiscales de l'un des deux Etats l'obligation d'accomplir des actes qui ne seraient pas conformes à sa réglementation.

Article 20.

§ 1er. — Les Etats contractants s'engagent à se prêter mutuellement aide et assistance aux fins de recouvrer en principal, accroissements, additionnels, intérêts, frais et amendes sans caractère pénal, les impôts visés à l'article 2 de la présente convention.

§ 2. — Sur requête de l'un des deux Etats contractants, l'autre Etat contractant recouvrera, suivant les dispositions légales et réglementaires applicables au recouvrement de ses propres impôts, les créances fiscales visées au § 1er qui sont exigibles dans le premier Etat. Lesdites créances ne jouiront d'aucun privilège dans l'Etat requis et celui-ci ne sera pas tenu d'appliquer des moyens d'exécution qui ne sont pas autorisés par les dispositions légales ou réglementaires de l'Etat requérant.

§ 3. — Les requêtes visées au § 2 seront appuyées de documents établissant que, suivant la législation de l'Etat requérant, les impôts qui y sont mentionnés sont exigibles dans cet Etat.

§ 4. — Dans le cas où une requête visée aux §§ 2 et 3 du présent article concerne un ressortissant ou une personne morale de l'Etat requis, celui-ci ne sera tenu de recouvrer que:

1°) les impôts dont ce ressortissant ou cette personne morale aurait été indûment exonéré en raison de l'existence de la convention;

2) sådana skatter, för vilka en dylik medborgare häftar i den stat, som gjort framställningen, med avseende på en tidsperiod under vilken han haft sitt hemvist i denna stat.

Artikel 21.

1 §. Skattemyndigheterna i de båda avtalsslutande staterna kunna gemensamt överenskomma om fastställande av sådana föreskrifter, som äro erforderliga för tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal.

2 §. I fall, då tillämpningen av vissa bestämmelser i detta avtal föranleder svårigheter eller tvivelsmål, skola skattemyndigheterna i de två avtalsslutande staterna förhandla med varandra i syfte att tolka dessa bestämmelser i överensstämmelse med avtalets principer. De kunna överenskomma om att tillämpa de i detta avtal föreskrivna bestämmelserna på fysiska eller juridiska personer, som hava sitt skatterättsliga hemvist i en tredje stat, men som i en av de båda avtalsslutande staterna hava ett fast driftställe, vars inkomster eller tillgångar till en del äro skattepliktiga i den andra avtalsslutande staten.

3 §. Därest en skattskyldig i en av de avtalsslutande staterna visar, att de beskattningar, vilka ågätt honom eller om vilka förslag väckts, för honom medfört eller komma att medföra en mot avtalet stridande dubbelbeskattning, äger han — utan att hans rätt att göra framställningar och anföra besvär i någon av staterna därav påverkas — hos skattemyndigheterna i den stat, där han har sitt skatterättsliga hemvist, göra framställning om ändring av ifrågavarande beskattningar; sådan framställning skall göras skriftligen och innefatta motivering. Framställningen bör ingivas inom två år från den dag, då den skattskyldige i vederbörlig ordning erhållit underrättelse om den senast påförda skatten eller då denna skatt uttagits genom skatteavdrag vid källan. Anses framställningen grundad, skola de skattemyndigheter, hos vilka framställningen gjorts, överlägga med skattemyndigheterna i den andra staten i syfte att undvika dubbelbeskattningen.

Artikel 22.

1 §. Bestämmelserna i detta avtal inskränka icke de rättigheter och förmåner, som tillförsäkras de skattskyldiga enligt lagstift-

2°) les impôts dus par un tel ressortissant, dans l'Etat requérant, pour la période pendant laquelle il a eu sa résidence dans cet Etat.

Article 21.

§ 1er. — Les autorités fiscales des deux Etats contractants pourront arrêter, de commun accord, les règlements nécessaires à l'exécution des dispositions de la présente convention.

§ 2. — Dans le cas où l'exécution de certaines dispositions de cette convention donnerait lieu à des difficultés ou à des doutes, les autorités fiscales des deux Etats contractants s'entendront pour interpréter ces dispositions dans l'esprit de la convention. Elles pourront, de commun accord, appliquer les règles prévues à la présente convention à des personnes physiques ou morales qui ont leur domicile fiscal dans un tiers Etat, mais qui possèdent dans l'un des deux Etats contractants un établissement stable dont certains revenus ou certains biens sont imposables dans l'autre Etat contractant.

§ 3. — Si un contribuable de l'un des Etats contractants prouve que les taxations établies ou projetées à sa charge ont entraîné ou doivent entraîner pour lui une double imposition interdite par la convention, il peut, sans préjudice de l'exercice de ses droits de réclamation et de recours dans chaque Etat, adresser aux autorités fiscales de l'Etat où se trouve son domicile fiscal une demande écrite et motivée de revision desdites taxations. Cette demande doit être présentée avant l'expiration d'un délai de deux ans à compter de la date de la notification ou de la perception à la source de la seconde imposition. Si elles en reconnaissent le bien-fondé, les autorités fiscales saisies d'une telle demande s'entendront avec les autorités fiscales de l'autre Etat pour éviter la double imposition.

Article 22.

§ 1er. — Les dispositions de la présente convention ne limitent pas les droits et avantages que la législation de l'un des Etats

ningen i någon av de avtalsslutande staterna i fråga om skatter, som avses i 2 artikeln i detta avtal.

2 §. Fysiska personer, vilka hava sitt skatterättsliga hemvist i en av de båda staterna och äro skattskyldiga i den andra staten, äga vid påförandet därstädes av de skatter, som avses i 2 artikeln i detta avtal, åtnjuta samma befrielse, grundavdrag, andra avdrag och nedsättningar samt övriga förmåner, som på grund av försörjningsplikt mot familj på samma villkor tillerkännas fysiska personer, vilka äro medborgare i denna andra stat, men vilka där icke hava sitt skatterättsliga hemvist.

3 §. Såvitt fråga är om sådana skatter, som angivas i 2 artikeln av detta avtal, skola medborgare och juridiska personer i en av de avtalsslutande staterna icke beträffande inkomst och förmögenhet, hänförlig till deras fasta driftställen i den andra staten, därstädes påföras högre skatt än som under enahanda förhållanden påföres medborgare och juridiska personer i denna senare stat.

Artikel 23.

De skattemyndigheter, vilka omförmälas i detta avtal, äro, i vad avser Finland, finansministeriet eller dess befullmäktigade ombud samt, i vad avser Belgien, finansministern eller hans befullmäktigade ombud.

Artikel 24.

1 §. Detta avtal skall ratificeras och ratifikationsurkunderna så snart ske kan växlas i Bryssel.

2 §. Avtalet träder i kraft den dag ratifikationsurkunderna växlats och det tillämpas på

1) i fråga om skatter, vilka uppbäras vid källan, på inkomst, som förfallit till betalning och utbetalats till inkomsttagaren från och med den 1 januari det år, som följer på det då ratifikationsurkunderna växlats;

2) i fråga om andra skatter på skatt på inkomst och förmögenhet för de skatteperioder, som utlöpt efter den 31 december det år, då ratifikationsurkunderna växlats, utan att detta likväl föranleder återbäring av skatter, vilka intill sagda dag uppburits vid källan.

contractants accorde aux contribuables en matière d'impôts visés à l'article 2 de la présente convention.

§ 2. — Les personnes physiques qui ont leur domicile fiscal dans l'un des deux Etats et qui sont imposables dans l'autre Etat y bénéficient, pour l'assiette des impôts visés à l'article 2 de la présente convention, des exemptions, abattements à la base, déductions, réductions ou autres avantages, qui sont accordés, dans les mêmes conditions, en raison de leurs charges de famille, aux personnes physiques, ressortissantes de cet autre Etat, mais n'y ayant pas leur domicile fiscal.

§ 3. — Les ressortissants et personnes morales de l'un des Etats contractants ne seront pas soumis dans l'autre Etat, du chef des impôts visés à l'article 2 de la présente convention et en raison des revenus et capitaux attribuables à leurs établissements stables situés dans cet autre Etat, à une charge plus élevée que celle des ressortissants et personnes morales similaires de ce dernier Etat, qui se trouvent dans les mêmes conditions.

Article 23.

Les autorités fiscales visées dans la présente convention sont, en ce qui concerne la Belgique, le Ministre des Finances ou son délégué et en ce qui concerne la Finlande, le Ministère des Finances ou son délégué.

Article 24.

§ 1er. — La présente convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés le plus tôt possible à Bruxelles.

§ 2. — La convention entrera en vigueur le jour de l'échange des instruments de ratification et elle s'appliquera:

1°) aux impôts dus à la source sur les revenus échus et attribués aux bénéficiaires à dater du 1er janvier de l'année qui suit celle pendant laquelle aura lieu l'échange des instruments de ratification;

2°) aux autres impôts établis sur des revenus et capitaux de périodes imposables clôturées postérieurement au 31 décembre de l'année pendant laquelle aura lieu l'échange des instruments de ratification, sans qu'il puisse en résulter un remboursement d'impôts perçus à la source jusqu'à cette date.

Artikel 25.

Detta avtal skall förbli i kraft utan tidsbegränsning, men envar av de avtalsslutande staterna äger att — senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än under det femte året efter det år, under vilket avtalet ratificerats — hos den andra staten på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet. I den händelse avtalet uppsäges före den 30 juni under år, som ovan avses, skall avtalet sista gången tillämpas:

1) i fråga om skatter, som uttagas vid källan, som utgå på inkomster, vilka i vanlig ordning blivit tillgängliga för lyftning senast den 31 december sagda år;

2) i fråga om andra skatter på inkomst och förmögenhet på de skatteperioder, som normalt utlöpa senast den 31 december året efter det, varunder uppsägningen skedde.

Till bekräftelse härå hava ovannämnda befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett det med sina sigill.

Uppgjort i Helsingfors på finska och franska språken i två exemplar, vilka äga lika vitsord, den 11 februari 1954.

För Finland:

Ralf Törngren

SLUTPROTOKOLL.

Vid undertecknandet av det denna dag mellan Republiken Finland och Konungariket Belgien avslutade avtalet för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter på inkomst och förmögenhet ha undertecknade befullmäktigade ombud överenskommit om följande bestämmelse, som utgör en integrerande del av avtalet:

Så länge i Belgien skattskyldig handelsresande är pliktig att i Finland erlägga stämpelskatt, som är beroende av tiden för vistelsen i denna stat, må, oavsett alla övriga bestämmelser i detta avtal och särskilt i 13 artikeln 2 §, i Finland skattskyldig handelsresande, oberoende av vistelsetiden, i Belgien påföras sådan skatt på inkomst av yrke, som enligt belgisk lagstiftning uppbäres av denna kategori skattskyldiga.

Article 25.

La présente convention restera indéfiniment en vigueur; mais chacun des Etats contractants pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquième année à dater de celle qui suit la ratification, la dénoncer, par écrit et par la voie diplomatique, à l'autre Etat contractant. En cas de dénonciation avant le 30 juin d'une telle année, la convention s'appliquera pour la dernière fois:

1°) aux impôts dus à la source sur les revenus normalement attribués aux bénéficiaires au plus tard le 31 décembre de cette année;

2°) aux autres impôts établis sur des revenus et capitaux de périodes imposables clôturées normalement au plus tard le 31 décembre de l'année de la dénonciation.

En foi de quoi les plénipotentiaires susmentionnés ont signé la présente convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Helsinki, en double exemplaire, en langues finnoise et française, les deux textes faisant également foi, le 11 février 1954

Pour la Belgique:

Joseph D'Hondt.

PROTOCOLE FINAL.

Au moment de procéder à la signature de la convention tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune, conclue ce jour entre la Finlande et la Belgique, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de la disposition suivante qui formera partie intégrante de la convention.

Aussi longtemps que les voyageurs de commerce, contribuables de la Belgique, seront soumis en Finlande à un droit de timbre déterminé suivant la durée de leur séjour dans cet Etat, les voyageurs de commerce, contribuables de la Finlande, pourront, nonobstant toute autre disposition de la convention et notamment l'article 13, § 2, être soumis, quelle que soit la durée de leur séjour en Belgique, à la taxe professionnelle exigible de cette catégorie de contribuables suivant la législation belge.

Fait en double exemplaire, en langues finnoise et française, les deux textes faisant également foi, à Helsinki, le 11 février 1954.

Pour la Belgique:

Joseph D'Hondt.